

«Setare»

Er det mulig å bli kvitt smerten og følelsen av ikke å høre til i verden?

Det er som om jeg ikke hører til noe sted, hvor jeg enn går kjenner jeg meg utenfor og annerledes., Eier: Colourbox.

Jeg har vært alene i verden de siste femten årene. Jeg er ikke bitter, men hver eneste dag har vært en tøff kamp. Begge foreldrene mine døde da jeg var barn. Først døde mor av en hjertesykdom. Uka etter ble far drept i ei ulykke. Livet mitt var fint inntil det skjedde. Foreldrene mine jobba, vi hadde hus og et sted ved havet hvor vi var om sommeren. Vi dro på piknik og turer og hygga oss mye sammen.

Bakgrunn for prosjektet

▼

Cand. polit. Rachel Eapen Paul og Unni Rustad, tidligere skribent ved Kilden kjønnsforskning.no, intervjuet kvinnene etter at de hadde flyktet fra menneskehandlerne som førte dem hit. Unni Rustad redigerte materialet.

Så langt mulig er kvinnenes egne ord beholdt, men detaljer er endret for å beskytte deres identitet. Kvinnene leste igjennom og godkjente sin egen historie for publisering. Ingen av bildene har tilknytning til dem det gjelder. Vi takker kvinnene som har bidratt.

Kvinnene var ute av prostitusjon og på krisesentre rundt om i landet da de fortalte om erfaringene sine. Alle hadde kontakt med ROSA-prosjektet som tilbyr beskyttelse og bistand til kvinner utsatt for menneskehandel.

Helse og Rehabilitering har finansiert prosjektet som har vært et samarbeid mellom Krisesentersekretariatet, ROSA og Kilden kjønnsforskning.no.

Takk til ressursgruppen, som har fulgt arbeidet og gitt råd underveis: Maya Brenna Nilsen, informasjonsansvarlig for ROSA-prosjektet, Tove Smaadahl, leder for Krisesentersekretariatet, Solveig Dahl, psykiater, Nina Kristiansen, ansvarlig redaktør for Forskning.no, Ragnhild Hennum, professor i rettsvitenskap ved UiO.

Livet ble brått forandret

Hele livet mitt ble forandret da mor og far ble borte, og det skjedde så plutselig at det var et sjokk. Far hadde vært gift før, og hadde en sønn som dukket opp da far var død. Jeg kjente ikke denne sønnen særlig godt, men jeg skjønte fort at jeg ikke kunne regne med velvilje eller omsorg fra den kanten. I stedet for å hjelpe meg, ba han meg gå fra huset, det skulle selges. Hvor skulle jeg gjøre av meg? Det finnes ingen sosiale ordninger i landet mitt, ingen steder et foreldreløst barn kan gå og få hjelp. Jeg husker ikke hva jeg tenkte da jeg gikk fra huset. I en sånn situasjon må du bare prøve å glemme hvordan du har det, du må legge vekk alle følelsene dine. Når du tenker tilbake seinere, klarer du ikke å finne dem igjen.

I utkanten av byen vår bodde en familie jeg visste hadde tatt til seg flere barn. Barna måtte være med å tjene penger, gjøre alt slags arbeid de kunne få tak i, men de fikk også gå på skole, og alle ble behandla likt. Dit gikk jeg. De åpna døra og ba meg komme inn. Jeg var hos dem i flere år, og de behandla meg som om jeg tilhørte familien. Jeg glemmer aldri det de gjorde for meg.

Han levde et spennende liv

Så skjedde det noe som forandra livet mitt enda en gang. Jeg traff en gutt som ble veldig forelska i meg. Jeg ble betatt av han også. Han så godt ut og levde et spennende liv. Han ville at jeg skulle bli med til en stor by hvor han var diskjockey. Der hadde han en stor leilighet, sa han, og vi kunne bo sammen. Jeg slutta skolen og ble med. Ung og dum som jeg var, trodde jeg vi skulle være kjærester. Jeg var sikker på at det var derfor han passa så godt på meg. Det han i virkeligheten var interessert i, var at jeg skulle bli gammel nok til at han kunne sende meg ut på gata.

“

Det jeg trodde var kjæresten min var i virkeligheten en hallik.

Det bodde flere jenter i den leiligheten, og jeg ble god venn med en av dem. Jeg visste ikke hva de jobba med, så bare at de tok på seg fine klær, sminka seg, og gikk ut sammen hver kveld. Jeg satt hjemme og så på TV. Etter å ha mast lenge, fikk jeg endelig lov til å bli med venninna mi da hun gikk ut en kveld. I løpet av noen timer var livet mitt forandra. Det jeg trodde var kjæresten min var i virkeligheten en hallik. Sjefen for organisasjonen han var med i så meg den kvelden, og ble ikke blid fordi kjæresten min hadde holdt meg skjult. Han ba venninna mi og meg gå inn i bilen hans, kjørte av gårde, og sa vi skulle til en stor by hvor han ville kvitte seg med oss. Kjæresten min gjorde ingenting, han våget ikke gjøre motstand mot denne mannen, i stedet ofret han meg. I byen vi kom til ble vi holdt i en leilighet, og dit kom en mann som betalte penger for å ta oss med til restauranten sin i en annen del av landet. Du kan si han kjøpte oss. Slik begynner historien som endte flere år seinere i Norge.

Jeg unngikk lenge å ligge med dem

Jeg vet nesten ikke hvor mange ganger jeg ble solgt i de neste årene. På et eller annet vis greide jeg lenge å unngå å ligge med mennene. Jeg serverte drinker og gjorde alt mulig annet, og av og til reddet venninna mi meg og lå med kundene for meg. Vi holdt sammen lenge. Mer enn en gang klarte vi å rømme, men hver gang ble vi funnet av hallikene.

En gang trodde jeg at jeg skulle dø. Da var jeg med en gruppe som gikk over grensa mellom to land. Det var mye snø, mørkt og kaldt, og til slutt hadde vi verken mat eller drikke. En annen gang klarte jeg å stikke av fra en fortvilet situasjon. Men så hadde jeg ingen å ringe for å be om hjelp utenom en hallik jeg kjente. Og dermed fortsatte alt. Jeg satt i fengsel en gang også, sammen med mange andre kvinner. Politimennene kom inn i cella og spurte om vi ikke trengte å gå i butikken. De som ble med, ble voldtatt av politimennene. Jeg klarte å slippe ut før det var min tur.

En gang var jeg lenge hos en fyr som behandla meg bra. Han lot meg beholde pengene jeg tjente etter at han fikk tilbake det han hadde betalt for meg. Vi var venner, av og til dro vi på turer

sammen. På en restaurant en gang traff vi et par menn som ville selge ei jente. Jeg så at hun var livredd, og huska hvordan jeg hadde hatt det i slike situasjoner. Det endte med at jeg kjøpte henne, og hun bodde sammen med meg i mange måneder før hun stakk av en dag. En annen gang var jeg eid av en som ville selge meg til et par forferdelige menn. Jeg så at de var virkelig onde. Forhandlingene foregikk i en McDonald-restaurant, rundt oss satt barnefamilier som spiste hamburgere og is. Jeg kom meg ut av situasjonen ved å si at de måtte være klar over at de ble lurt, jeg kom ikke til å ligge med kunder uansett hva slags metoder de brukte for å tvinge meg. Fyren som eide meg trua med å drepe meg, men jeg ga blaffen. Jeg var så trøtt og sliten, og flere ganger prøvde jeg å ta livet mitt.

Jeg havnet i prostitusjon

Så traff jeg en fyr jeg ble forelska i. Vi flytta sammen, og han oppmuntret meg til å begynne på skole for å ta høyere utdanning. Vi fikk et barn sammen og levde bra i flere år. Da forholdet tok slutt, stod jeg der med ansvaret for ungen, uten penger og regningene hopet seg opp.

“

Jobbene jeg fikk var elendig betalt, og ga på langt nær nok penger til det jeg og barnet trengte.

Jeg hadde lånt av alle jeg kunne låne av, og ville ikke ta imot noe fra barnefaren. Jobbene jeg fikk var elendig betalt, og ga på langt nær nok penger til det jeg og barnet trengte. For å gjøre ei lang historie kort, jeg havnet i prostitusjonen, og etter hvert kom jeg til Norge. Barnet mitt ble igjen hos faren. I begynnelsen var jeg under streng kontroll av hallikene, de visste hvor jeg var og hva jeg gjorde hvert minutt. Om du var sjuk eller hadde mensen, det spilte ingen rolle, ut på gata måtte du. Av og til var det bikkjekaldt, og noen av kundene var skremmende. Etter hvert fikk jeg mer frihet. Jeg tjente mange penger for dem som kontrollerte meg. Det jeg fikk var klær, mobiltelefon og mat.

Etter tre måneder i Norge, fikk jeg 600 euro med meg hjem. Jeg visste at halliken hadde sendt tusenvis av euro til hjemlandet hver uke. Etter neste periode fikk jeg 1200 euro. Innimellom turene var jeg hjemme hos barnet mitt, betalte regninger og ordna opp så godt jeg kunne. En dag besøkte jeg ei barndomsvenninne. Hun bodde sammen med mora si og to barn. De hadde en madrass og en stol, ellers var det tomt i leiligheten, og de hadde ikke spist på to dager. Jeg tok henne med meg til leiligheten min, og sa «dere kan bo her, jeg skal hjelpe dere». Mot min vilje dukka hun opp i Norge seinere. «Se på deg», sa hun, «du har fine klær og penger, jeg vil også ha det». Jeg gråt. Livet mitt var ikke noe å være misunnelig på. Hun trodde det var lettjente penger, men ingenting er lett på gata.

Jeg så meg selv fra utsiden

Det er lenge siden jeg tenkte på alt dette. Det er som om det gjelder et annet menneske. Du kjenner ingenting, du vil ikke se det som skjer, slik var det mens jeg var midt i det. Du ser deg selv fra utsiden. Kroppen din er blokkert på en måte.

Jeg har mista så mye i livet mitt, og jeg prøver å forandre alt til det bedre.

Nå har jeg det mye bedre, men noe inni meg er ikke som det skal være. Det gjør vondt. Jeg prøver å glemme smerten, finner stadig på nye prosjekter som skal ta den vekk. Det kan være å begynne på skole eller å male en vegg, og hver gang tenker jeg «dette kommer til å gjøre meg rolig og lykkelig». Men alt det vonde er der ennå. Hvorfor kan jeg ikke føle meg sånn som jeg vil? Jeg har mista så mye i livet mitt, og jeg prøver å forandre alt til det bedre. Jeg prøver å glemme det som gjør vondt, men det er ikke mulig, jeg ser det.

Jeg har begynt å lære norsk, og jeg tror jeg kan klare meg bra om jeg får muligheten. Det er her jeg vil bli, men lett er det ikke. Jeg må fremdeles slåss. Systemet er vanskelig å forstå, jeg blir aldri klok på hva jeg har krav på og når jeg får det. Alt er så usikkert. Jeg har hatt perioder med masse ubetalte regninger og ingen penger. Det var i en slik situasjon jeg begynte i prostitusjon den gang, og jeg har tenkt på det nå også, men jeg har ikke gjort det. Heldigvis har jeg god helse. Jeg gikk aldri med på å ha sex uten kondom sjøl om kundene gjerne ville. Du føler deg tryggere med kondomer. De beskytter kroppen, og sjela også.

Jeg passer ikke inn

Jeg har vitna i en av halliksakene som har gått for retten. Der opplevde jeg at en advokat spurte meg ut om detaljer om hva jeg gjorde med kundene. Det han spurte om var ikke viktig for saken, han ville bare trække på meg og få meg til å bli liten. Jeg lar meg ikke knekke av folk som tror de har rett til å se ned på meg. Jeg så tvers igjennom den ynkelige advokaten, men det er klart jeg ble såret.

Det er vanskelig å se på seg selv som et menneske som hører til i den normale verden. Noen ganger ser jeg gamle kunder som minner meg på hvem jeg er og hvor jeg kommer fra. I dag er en av de dårlige dagene. Det er som om jeg ikke hører til noe sted, hvor jeg enn går kjenner jeg meg utenfor og annerledes. Det er vanskelig å forklare – jeg passer ikke inn, verden kan aldri bli min.

Se også

- [«Anne»](#)
- [«Eva»](#)
- [«Vera»](#)

Kilder

- [ROSA-prosjektet](#)
- [Krisesentersekretariatet](#)

PROSTITUSJON OG MENNESKEHANDEL

Det ble ikke vist noen globale meldinger eller andre viktige meldinger da dette dokumentet ble skrevet ut.